

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 247/05
21.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Jolan Madaras, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Užicu izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu K. broj 83/04 od 27.12.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 21. aprila 2005. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Užicu i presuda Okružnog suda u Užicu K. broj 83/04 od 27.decembra 2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom na osnovu člana 355. tačka 3. ZKP oslobođen je od optužbe optuženi AA zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, i odlučeno je, da troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a oštećena VV je sa imovinsko - pravnim zahtevom upućena na parnicu.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio Okružni javni tužilac u Užicu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i predloženo je, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Branilac optuženog AA, advokat iz AB je dao odgovor na žalbu javnog tužioca i predložio je, da se ista odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Republički javni tužilac u Beogradu dopisom Ktž. 372/05 od 24.2.2005. godine je predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Užicu i ukine prvostepena presuda.

Vrhovni sud Srbije razmotrio je spise predmeta, prvostepenu presudu, izjavljenu žalbu, pismeni odgovor na žalbu i pismeni predlog Republičkog javnog tužioca, pa je našao:

Žalba je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ni povrede krivičnog zakona, na koje žalbeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Po nalaženju Vrhovnog suda, presuda je jasna, razumljiva i u izreci i u obrazloženju, i ista ne sadrži protivrečenosti niti druge nedostatke, koje bi je činile manjkavom u smislu člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Stoga je izjavljena žalba javnog tužioca zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka neosnovana.

Činjenično stanje presude je pravilno i potpuno utvrđeno, i pravilno je izveden zaključak, da ne postoji dovoljno dokaza za donošenje osuđujuće presude prema optuženom AA, zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS.

Pravilno je izneto u obrazloženju presude, da je optuženi znao, da je oštećena mlađa od 18 godina, jer mu je to sama saopštila, obljuba nad oštećenom je izvršena u hodniku hotela "BB" u VV, na spratu, nakon što je oštećena veče provela sa optuženim u društvu boraveći u kafićima.

U izjavljenoj žalbi branioca se posebno ukazuje, da je optuženi "otpor slomio još u parku", u blizini hotela "BB", pokazao čvrstu odlučnost da je ne pusti da ode, preteći silovanjem", koji navodi potvrđuju stav suda, da je oštećena imala prilike da pruži otpor i pre nego što je došla u lice mesta - u hodnik hotela na spratu, gde je obavljen polni odnos.

Okolnosti izvršenja obljube, da je za vreme trajanja navodnog nasilnog polnog odnosa oštećena telefonom razgovarala sa svojom babom, nadalje, da oštećena koja je pregledana neposredno nakon događaja nije imala nikakve povrede, po telu, ukazuje na pravilan zaključak suda, da konkretnom prilikom nije bilo primene takve sile, koja je potrebna za postojanje svih zakonskih elemenata silovanja iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS.

Tokom izvedenog dokaznog postupka, sud nije došao do takvih dokaza, koji bi potvrdili navode optužnice, i po mišljenju Vrhovnog suda, u konkretnom slučaju nije bilo osnova za donošenje osuđujuće presude.

U izjavljenoj žalbi javni tužilac ponavlja, da se oštećena opirala, da je njen otpor bio dovoljan, da se predmetna obljuba oceni kao nasilna, međutim, pomenute navode Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane.

Nalazeći, da izjavljena žalba nije osnovana, Vrhovni sud Srbije je u smislu člana 388. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Jolan Madaras, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

OK